

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 6. Antonius Parmensis Dux ultimus ex Farnesia stirpe mascula moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII. Curatorem aliquem sub potestate Sedis
 A. C. 1731. Apostolicæ tanquam supremæ earum
 Dominæ servarentur. Id ipsum Dux
 a Clemente XII. recens electo Pontifice
 impensius efflagitavit, qui jura aliorum
 præcoci impetu invadi iniquo tulit
 animo, ac propterea vim antevertebat
 copiasque Ferraria Parmam mittens
 decrevit. Nihilominus tamen, quod
 animo conceperat, adhuc differre factum
 duxit, a Germanorum copiis præve-
 niri veritus: hæ enim, cum magno nu-
 mero apud Casale majus jamjam con-
 stitissent, duobus omnino itineribus
 propius, quam Ferrarienses, Parmam
 Urbi aderant. Nil ergo Pontifici re-
 liquum erat, nisi ut monitis ac præce-
 bus apud Imperatorem & Gallie &
 Hispaniæ Reges instaret, quatenus
 ipsimet inter se conferrent, quatenus
 omnis injuria propulsari, omneque de-
 fidium tolli posset.

§. VI.

*Antonius Parmensis Dux ultimus no-
 sculæ stirpis Farnesiæ mortuus.*

In hac rerum vicissitudine Clemens
 Pontifex, ut Antonius Dux ab ex-
 tera vi præmuniretur, neque officium
 suum, neque studium desiderari passus
 est, ejus tamen molimina foederato-
 rum

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

rum Principum sollicitudo elusit, cum enim Antonius Parmæ Dux debili ac infirmo corpore esset, proin exiguam longioris vitæ spem habere videretur, illum Hispaniæ Rex per Legatum suum sollicitabat, ut ea, quæ de ejus Provinciis in pace Viennensi, & quadruplo fœdere essent sancita, haberet rata; ille vero ob conceptam liberorum spem ad hoc nullatenus permoveri poterat: nec ipsum terrebant Cæsaris mandata, quibus die 13. Aprilis 1728. Carolum Borromæum, ut vivente adhuc Joanne Gastone Duce Etruriæ possessionem caperet, constituerebat, & Electoris Palatini Viduam Etruriæ Ducissam, necnon & Florentinum Senatam, ut Ducatus possessionem Carolo Infanti permitterent, hortabatur, subditisque ac Etruriæ Vasallis præcipiebat, ut Carolum tanquam suum Dominum agnoscerent, eique fidelitatis homagium præstarent, quamprimum Gasto Medicæus Dux sine prole mascula decesserit.

Enimvero ineunte anno currentis sæculi trigesimo primo die vigesima Januarii Antonius Parmensis Dux ultimus masculæ stirpis Farnesiæ mortalitatem exiit anno ætatis quinquagesimo secundo primum inchoato, & Regiminis quarto. Supererat unice ex

F f 5

de

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

defuncti Fratris Odoardo Neptis Elisabetha Hispaniæ Regina. Hujus Filius Carolus, natus maximus, ut sæpius memoravimus ex Londinensis ac Viennensis foederis placito ad successionem in Parmensem & Placentinum Ducatum vocabatur: quominus autem mox Regiminis possessionem caperet, obstabat Henrietta Antonii mortui Vidua, quæ se gravidam prole dixerat: Eapropter Imperator Carolus VI. interim, donec eventus, quid rei subsit, edoceret, immixtis octo armatorum millibus eorumque Ducatum occupavit, ejusque administrationem Comiti Carolo de Stampa Cæsareo Belliduci commisit. Cum autem die 7. Sept. in Henrietta Vidua spes uteri & successionis ex Genere Farnesia penitus evanisset, Carolus classe Hispano - Britannica in Italiam deducebatur, cum vero nonnisi quatuordecim ætatis annos numeraret, præterquam adhuc in norenis esset, ex pacto quod eodem a Patre suo Philippo Hispaniarum Rege emancipatus est, Imperator nomen ex Imperii lege Dorotheam Sophiam Palatinam Elisabethæ Regine Matrem Caroli Infantis Aviam Promociarum Regentem dixit, Gastonem vero Florentiæ Ducem Carolo, donec incipit cimum octavum ætatis annum complesset, Tutorem dedit, ac dimisso Cæsare

fareo milite urbes nationali præsidio muniri præcepit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

§. VII.

Clementis XII. querelæ ob hoc factum.

Interim Clemens XII. Pontifex comperto Antonii Ducis obitu, mox Georgium Card. Spinula Placentiæ & Parmæ Legatum a latere nominavit, & Præsulem Jacobum Oddum Parmam misit, ut Pontificis nomine utriusque Ducatus seu feudi Pontificii possessionem adiret; cives quidem favere videbantur, ast ubi Comes de Stampa Casali Majori cum Cæsareo milite appropinquabat, & Roncilionis quoque ac Castri hostiliter invadendi metum injiciebat, apertis portis Cæsareum militem receperunt, & Comes Ducatus possessionem nomine Caroli Infantis, nemine obnitente, cepit, vehementer, incassum tamen reclamante Oddo. Ubi factum Romæ innotuit, Pontifex, Ecclesiæ jura pro viribus tueri intentus, denuo ad Cæsarem & Hispaniæ Regem literas dedit, & de violato sacræ Sedis jure questus, Parmam & Placentiam Ducatus, si proles mascula ex Henrietta non nasceretur, ad Sedis Apostolicæ dominium statim reverti, die

vige-